

Organisatie en geest van de wereld

-

De uitdrukking 'de wereld' betekent soms:

- 1 Een organisatie of een systeem dat het bestaan, en de betrekkingen van mensen onder elkaar, regelt.
- 2 Het terrein, waarop deze organisatie zich ontwikkelt.
- 3 Een geheel van personen die op dat terrein leven, volgens de uitgangspunten van dat systeem.

De algemene beginselen van de organisatie van de wereld kunnen ontleend worden aan de Schrift zelf. Daarvoor is het voldoende om het verhaal in Genesis 4 te lezen. Het verhaal dat volgt op de val van de eerste mens in Eden. Het verhaal van de mens die verjaagd is van het directe aangezicht van God.

In de eerste plaats laat het openlijk zien dat het hart van de mens vol is van haat tegen zijn naaste, al is die naaste zijn eigen broer. De mens is in opstand tegen God. Kijk in de tweede plaats eens naar de beweegredenen van die haat van Kaïn tegen Abel. Die is van godsdienstige oorsprong (Gen. 4:4, 5). De hele geschiedenis van de mens op aarde is vol van dergelijke uitbarstingen. Vaak om redenen van gelijke strekking als die van Kaïn en Abel. Nadat hij Abel gedood heeft, bouwt Kaïn een stad (vs. 17). De mensen, het aantal doet er even niet toe, leven daar, meer of minder duidelijk, onder de leiding van satan. In die 'stad', een beeld van de wereld, kan de mens de begeerte van zijn natuurlijke hart te verzadigen. Zo is de wereld (1 Joh. 2:16). De mens vergeet daar voor een poosje de treurige toestand waar de

zonde hem in heeft gebracht. Kaïn noemt de stad naar zijn zoon Henoeh (Gen. 4:17). Alle mensen hebben sindsdien precies zo gehandeld en geven dus aan dat ze onafhankelijk van God willen zijn. *'Hun diepste gedachte is dat hun huizen voor eeuwig zullen bestaan, hun woningen van generatie op generatie; zij noemen de landen naar hun naam'* (Ps. 49:12).

Jabal woont in tenten en hij bezit kudden. Een rijk bezit waar hij op kan vertrouwen. Er is altijd voedsel in overvloed.

Jubal brengt muziek in de stad (vs. 21); of in het algemeen gesproken, de kunst. Daarin kan de menselijke geest zich verheugen. Hij hoeft dan de stem van zijn geweten niet te horen. Op zichzelf is er niets kwaads in. Alleen bestaat het gevaar dat, als men zich er teveel mee bezighoudt, het hart er volledig mee gevuld wordt en men zich afkeert van God en het Woord.

Het dagelijks werk moet ook gebeuren (vs. 22), maar het is niet meer het werk waarvan sprake is in de hof. Er zijn nu werktuigen van koper en ijzer; het begin van de industriële ontwikkeling. Het is een totaal ander soort werk dan dat wat aan Adam is opgedragen, namelijk het bewerken en onderhouden van de hof (Gen. 2:15).

Ik wil nog de bijzondere aandacht vestigen op een ander karakter van de wereld. God heeft een zekere orde in de schepping vastgelegd. Lamech neemt twee vrouwen en werpt daarmee deze scheppingsorde omver (Gen. 4:19). God spreekt in Gen. 2:24 over één vrouw, maar de mens stelt zichzelf boven het woord van God, de Schepper, en neemt er twee: Ada en Zilla.

Hij doet dit niet één keer, maar ook een tweede keer. Vergelijk Gen. 4:15 met 4:23, 24.

In Genesis 4 wordt ons geschilderd wat er in de wereld is; haar geest en de beginselen van haar bestuur: De haat tegen de naaste (de broeder), haat tegen de godsdienst, onafhankelijkheid van God, bezit, verstrooiing en arbeid. Het houdt de mensen dusdanig bezig dat ze geen tijd meer hebben om aan God te denken, zelfs niet als Hij daar behoefte aan zou hebben.

De orde van God is omvergeworpen, het woord van mensen is norm geworden en boven dat van God geplaatst. In deze wereld is Christus gekomen en zelfs Zijn tegenwoordigheid heeft voluit het echte karakter van de wereld laten zien. De wereld staat tegenover God en wil van God niet weten. Zij heeft God, in de persoon van Zijn Zoon, verworpen. Na de verwerping van Christus is, aan de ene kant, satan verklaard tot 'overste van de wereld' (Joh. 12:13; 14:30). Aan de andere kant is de wereld terzijde geschoven. Voortaan houdt God zich niet meer met de wereld bezig

als systeem. De wereld is geoordeeld, zedelijk en gerechtelijk. Ze heeft een einde gekregen op het kruis van Christus (Joh. 12:13). Als nu het evangelie gepredikt wordt in de wereld, gebeurt dat niet om de wereld te verbeteren, maar om zondaars eruit te redden (Gal. 1:4; 6:14; Joh. 12:31, 32).

Het voorgaande is voldoende om vast te stellen, dat de toestand van de huidige wereld niet kan worden opgesierd met allerlei goede dingen. De oorsprong van de huidige wereld komt voort uit de zonde. Het is een afwijking, een kwaad, dat buitengewoon snel, direct na de ongehoorzaamheid van de eerste mens, aan het licht is gekomen. Alle daden, beslissingen en alle dingen die toegelaten worden, staan lijnrecht tegenover hoe God het bedoeld heeft en wat we uit Zijn Woord leren.

Er is natuurlijk ook een godsdienstige basis. De wereld kan, in het algemeen in onze christelijke landen, de schijn ophouden. Er zijn nog goede, oude zedelijke tradities die gedeeltelijk op de Schrift gebaseerd zijn. Ze geven het gevoel dat de bestaande orde naar Gods gedachte is. Dat is eigenlijk een meesterwerk van de overste van deze wereld. Maar hij leidt het geheel naar zijn wil. Hij wordt daarin alleen beperkt door Hem die tegenhoudt (2 Thes. 2:6-7). Hij geeft de mensen het gevoel dat zij het gezag van God eerbiedigen. Maar wie echt om zich heen kijkt en er over nadenkt, die ziet dat in deze tijd, zoals in alle tijden trouwens, het Woord van God steeds meer genegeerd en ontkend wordt. Vooral in onze laatste dagen. Er is nog weinig kennis van, en onderwijs in, het Woord. In het bijzonder met betrekking tot alles wat met het leven van de mens op aarde in verbinding staat, met onderlinge relaties en het leven zelf. Het is ondoenlijk om een opsomming te geven van alles wat niet in overeenstemming is met de Schrift en wat mensen heel normaal, of zelfs goed, vinden.

We zullen enkele dingen, in verband met dit onderwerp, noemen die ons het karakter en de geest van de wereld waarin wij leven verduidelijken. Het zal er ons toe brengen om ons er steeds meer van af te zonderen. Wij zijn uit de *'tegenwoordige boze eeuw'* getrokken en wij zijn *'niet van de wereld'*, zoals *'de Heer niet van de wereld is'* (Gal. 1:4; Joh. 17:14-16). Dat weten we wel, maar we moeten het ook in praktijk brengen.

Ten eerste het probleem van het gezag. De gelovige, maar ook de mens in het algemeen, wordt opgeroepen om zich aan het gevestigde gezag te onderwerpen. *'Elke ziel zij aan de over haar gestelde overheden onderdanig; want er is geen overheid dan door God, en die er zijn, zijn door God ingesteld'* (Rom. 13:1).

Het democratisch gedachtegoed is niet naar de Schrift. De macht behoort niet aan het volk, het is niet soeverein. We lezen het niet in het oude testament en ook niet

in het nieuwe. Integendeel, om Zijn volk te leiden heeft God gezag gegeven aan instellingen. Hij heeft hen de verantwoordelijkheid gegeven om het volk te leiden en gezag uit te oefenen in afhankelijkheid van Hem. Mozes is bijvoorbeeld koning geweest in Jesurun. Saul wordt tot koning gezalfd, na een lange tijd waarin er geen koning is, en *'eenieder deed wat juist was in zijn ogen'* (Richt. 21:25). Hij wordt door God gegeven en ook weer door Hem weggenomen, in Zijn verbolgenheid (Hos. 13:11). David wordt door de Heer gekozen en laat Samuël zien dat hij het is: *'een koning voor mij'* (1Sam. 16:1). Dan volgen Salomo en alle koningen van Juda en Israël die hem zijn opgevolgd. Er zijn onder hen trouwe koningen geweest, maar velen hebben gedaan wat kwaad is in de ogen van de Heer. Ze hebben niet het gezag uitgeoefend zoals God dat aan hen had gegeven. Het gezag van God en de uitoefening daarvan zijn twee verschillende dingen. Een slechte uitoefening doet niets af van het feit dat het gezag van God is. Hij geeft het aan hen die Hij daarvoor uitkiest.

Ten tweede. Het merendeel van de christelijke landen heeft de doodstraf afgeschafte. Veel christenen verheugen zich daarover. Want zeggen ze: alleen God kan het leven wegnemen. Maar God heeft, om moord te voorkomen, deze macht aan het ingestelde gezag verleent. Wat zegt de Schrift daarover? De tijd waarin wij leven, is begonnen na de zondvloed - de verwoesting van de toenmalige wereld - en zal eindigen door het oordeel, door Petrus voorzegt: *'Want moedwillig is hun dit onbekend, dat door het woord van God de hemelen van oudsher waren en een aarde bestaande uit water en door water, waardoor de toenmalige wereld, door water overstroomd, vergaan is. Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord opgespaard voor het vuur en worden bewaard tot de dag van het oordeel en van de ondergang van de goddeloze mensen'* (2 Petr. 3:5-10). Na de zondvloed is er een nieuwe orde gekomen, waarvan de beginselen nog steeds gelden en zullen blijven gelden zolang de aarde bestaat (Gen. 8:22). En de aarde zal bestaan tot aan de vervulling van 2 Petr. 3:5-10.

De grote basisprincipes uit Genesis, in de relatie van God met de mens, zijn de volgende:

1. De opeenvolging van zaaitijd en oogsttijd, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht, zullen niet ophouden.
2. De vermenigvuldiging van de mensen op aarde (Gen. 9:1, 7). Hierop komen we terug en we zullen zien dat ook in dat opzicht de mens een slecht beheerder is van de aardse rijkdommen. Hij neemt maatregelen die ingaan tegen het: *'Wees vruchtbaar, wordt talrijk en vul de aarde!'* (Gen. 9:1).
3. De heerschappij over de dieren (vs. 2).

4. Het voedsel aan de mens gegeven (vs. 3).
5. Het gebod om geen bloed te eten (vs. 4).
6. Het bestuur waarin het gezag aan de mens toevertrouwd is, de omvang van die macht en de reden waarom die macht tot op zekere hoogte kan worden uitgeoefend. God heeft de macht overgedragen aan het verantwoordelijk gezag om die uit te oefenen. Voor de doodslager geldt: hij heeft een mens gedood, een schepsel naar het beeld van God geschapen. Dat laat ons zien hoe ernstig moord is. Zo erg dat het bloed van de dader moet worden vergoten. Het gezag dat de doodstraf, om de moordenaar te straffen, heeft afgeschaft (en alleen in dat geval), weigert dus feitelijk zich aan het goddelijk bevel te houden. Ze weigert om de verantwoordelijkheid die haar gegeven is dragen.
7. Het verbond tussen God en de mens wordt bekrachtigd met een teken dat ook nu nog te zien is, de regenboog (vs. 8-17).

Waar staat in de Schrift dat één van deze dingen nu niet meer geldt? De Heer bevestigt zelf in Mat. 26:52: *‘Want allen die het zwaard nemen, zullen door het zwaard omkomen’*.

In het tweede punt dat we genoemd hebben zien we dat God de mens alles heeft gegeven om voort te bestaan. Zie Gen. 9:3, 4 en Hand. 14:17. Maar het is gebleken dat de mens absoluut ongeschikt is om de rijkdommen, die hij van de Schepper heeft gekregen, naar behoren te beheren. Een rechtvaardige verdeling is er niet. Overvloed voor enkelen en armoede, gebrek en honger voor hele volken. Hoe vaak wordt er geen voedsel weggegooid en vernietigd. In het ene land is er te veel en ergens anders sterven mensen van de honger. Om zijn onbekwaamheid te verbergen, heeft de mens het zesde gebod maar geschraapt.

Er is nog iets waarin de mens precies tegenovergesteld handelt aan wat de Schrift leert. De vrouw is geschapen om een hulp te zijn voor de man en na de zondeval heeft de Heer tot haar gezegd: *‘Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, maar hij zal over u heersen’* (Gen. 2:18; 3:16). In de meeste gevallen wordt deze positie niet ingenomen en nog minder begrepen. Vrouwen zijn als slavin behandeld en soms beschouwd als minderwaardige schepsels. Maar tegenwoordig lijken de zaken soms totaal omgekeerd te zijn. Zowel in het ene als het andere geval wordt wat God heeft ingesteld genegeerd. Wat is er niet bedacht om onder Gen. 3:16 uit te komen. *‘Ik zal uw moeite in uw zwangerschap zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren’*. Het onderwijs van de Schrift wordt ook meer en meer ontkend, met betrekking tot de kleding en haardracht van de vrouw. Ze gaat gekleed als een

man. God wil dat er een verschil is tussen de kleding van een man en die van een vrouw. *‘De kleren van een man mogen niet door een vrouw gedragen worden, en een man mag geen vrouwenkleding aantrekken, want ieder die dat doet, is voor de HEERE, uw God, een gruwel’* (Deut. 22:5).

De mens in het algemeen is schuldig, als hij doet alsof deze dingen niet opgeschreven zijn. Maar hoeveel te meer de gelovige, die kennis van het Woord van God heeft.

Wat moeten we zeggen over tekortkomingen van ouders, in de opvoeding van de kinderen die God hun heeft toevertrouwd? Ze hebben in dit opzicht een grote verantwoordelijkheid. Christen-ouders in het bijzonder, maar alle anderen ook. Daar wordt in de Schrift duidelijk op gewezen. In bepaalde gevallen laat het gedrag van kinderen te wensen over. Maar de verantwoordelijkheid daarvoor ligt voor het grootste deel bij de ouders omdat die tekort zijn geschoten in de opvoeding. Daardoor kan ook worden verklaard waarom er allerlei onschriftuurlijke organisaties beslagleggen op de aandacht van de jeugd.

We zouden nog meer opmerkingen kunnen plaatsen. Maar iedereen kan voor zichzelf de toestand van de huidige wereld en de manier van handelen van mensen, kunnen vergelijken met het onderwijs van Gods Woord. Wij moeten ons leven in overeenstemming brengen met dat Woord. Laat deze verhandeling ons ertoe brengen om ons werkelijk af te zonderen van een wereld die van Gods geboden niets wil weten, en haar uitgangspunten veroordeelt.

‘Hebt de wereld niet lief, noch wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid’ (1 Joh. 2:15-17).

Bron: Le Messager Évangélique 1968-310; Titel: Organisation et esprit du monde